

קביעות בלימוד - דף היומי

יום הזבוב לא הגיע'

ניסיתי דרכים שונות, מסגרות מתガרות, העיסוק היה מופלא, אך אותה 'שמהה' מתבקשת לא זכייה לאורה. עד שהגיע הגעה המכונן בחיה - הרציפות לשיעור הדף היומי.

אך במקורה הרצפטפי לשיעור המכונן הנאמר סמוך ונראה להיכל השכבה הגועש. אך השמהה שהייתה מנת חלקו כבר הגיעה כבר ביוםיו הראשונים. לפתע ראיתי כי 'דף' אחד של גمرا יכול להפוך לי את היום כולו, לפעת נוכחת בברירות כי 'דף' גمرا בכוחו לצלוח מעמורות חברתיות עם החברים השונים שלא ראיית כל סיכוי לשנות בהם דבר מה. ביום, אני אומר נאמנה, שאותות לשיעור זה הנמסר מידי עבר בעבר, בשעה קבואה ויעודה, הרצפטפי לגלין הלומדים המאושרים. אחד מהרגעים המכוננים היו בעת ערכת הסיום הראשון, שכובוה של תורה נערק באולם זוויל הסמור ונראתה לישיבה.

אנו נמצאים בימי הבכרי והאבל לסילוקו של רבנן של ישראל, ואין מתאים מזמין זה לתאר כיצד הערכה אחת של אותו מנהיג, חוללה בקרביו מהפכה של ממש.

כידיע, רבניו מラン הגראי"ש זצוק"ל הרי היה מקפיד כל ימי שלט לבטל רגע אחד מתלמידו. אף בסיטומי מסכנות קשות שנמלדו במשך שנה ארוכה בבית מדרשו, הוא ניאוט לישב עם לומדי השיעור בקורס 5 דקוט, למרות שזו שמהה לגמורה של תורה שהוא שותף מרכזי בה.

עם זאת לא ימוש מזכרוני אותו מוצאי יום י"ז בתmol, הוא היה בשמחת בר מצוה לבן אחד ממקורבו שהתקיימה באולמי זוויל בירושלים. בסמוך ונראה לאולם זה הייתה מסיבת הסיום של לומדי הדף היומי מישיבת מיר, הלומדים את הדף היומי דבר יום ביום בעין ובקיידה, ועתה נטאסו לשםה של מצוה לגמורה של תורה בסיסים מסכת בעמד ראיי הישיבה.

כשנודע להם שרבינו מラン הגrai"sh זצוק"ל נמצא באולם הסמור, פנה אליו הגrai"sh אורי שליט"א מריאשי הישיבה, הרוח החיה מאחורי כל הארגון הנודע, הוא סיפר לרבניו מラン הגrai"sh על התארגנותה המוחדרת של בחורי הישיבה ללימוד

הרב ה. וילנד

הראשון שבם נסוב דוקא אודות השיעור הדף היומי שהוקם בישיבת מיר בברכות ועידורו של ראש הישיבה הaganן הגדל רבי נתן צבי פינקל זצוק"ל. היה זה יומה של בחורים בגירים, שכבר ראו מחוות ובתי יצירה תורניים שונים בקרב הישיבה, חלקים טרם מצאו את זיוגם, ועלה רעיון ליצור מוסגרת לימוד דף היומי בעיון. המגיד שעירור הרה"ג ר"י הוס שליט"א מאלף את כולם מיד' יומם ביוומו. ועתה אף הם עומדים רגע לפני הסיום הגדול והמכונן. שיחה מתוגרת עם אחד מנבחורי הקבוצה, השופת אלומת אור בוחקת מהו השיעור שניגלה דוקא עתה ברגע מאושר בתולדותינו. הייתה אחד מallow שלמדו במיר בעיקר משום שזהו המקום שכל מי שליבו חפץ ללמידה מוצא בה את מקומו הראו. אך הזמן החלף ועשה גם הוא את תפקידיו, ולמרות האתגרים השונים שהיו מנת חלקו בשנות למדוי, הייתה חסורה לי שימושת החיים הייחודית המאפיינת את הלומדים בזמנינו שיא. רבות שמעתי עליה, לעיתים אף חשתי בה, אך בלבבי תמיד קוננה המשאלת -LOCOTOT SHAYTOR ACHILI LAORON. זמן.

שני
תיאורים
ישיבותים
מחוזות שונים,
הארו לנו מהו
הקשר של הדף
הומי לחיוקו
של בן הישיבה
בחייו התורתיים.

וְעוֹד דַּף ▶▶▶ וְעוֹד דַּף ▶▶▶ וְעוֹד דַּף ▶▶▶

הוא מפתיע באומרו שהשנה התרגשות שברוח שיאים, וזאת ממש שכל לומדי השיעור למעט שנים שבחצרו, באמצע המazar, מסיימים את הש"ס מתחילה ועד סוף, וזה שמחה והתרגשות רכה עברו הלומדים.

'אני יכול להעיר' - הוא מעיד בהתרגשות - 'כי כיום עם הגעינו למפנה הסיום הקרב ובא, נוצרה בשיעור אחידות נדרה בהיכפה, אודות הקביעה בilmود' - חיים איש לא מוכן לוטר על שיעור אחד, גם בימים טרופיים. גם כשייש שמחות בהיכלים, הם רואים בשיעור הרף היומי ובלמוד הנרכש ממנו, לא רק צורך חיוני כלמוד המשקיע מעיתותיו לקיום מצוות בוראו, אלא סיפוק אמתי, ולא רק רוחני, להימנות על לגיון תלמידי החכמים שידועים לצטט מקורות רבים ממחרבי התלמוד כולם, וזה מביא את הלומדים לסייע עצום.

רק לפני כמה ימים התעוררה שאלה קשה בשיעור, והוועלה נשא מאתה המסכתות הקשות בת Häufigkeit סדר קדושים שם הועלה נשא דומה, ועלתה לדין הטענה אולי יש לקשר בין הדברים, וכך עלות ארכנה לבעה שבפניו ניצבו במהלך השיעור האמור.

זה היה מהזה נרגש ביוור, לראות את המשתתפים הקבועים בויכוח תורני לוחט, שנדרה היה כאילו תלמידי חכמים גדולים מתחנכים בעולמה של סברא, כשהאחד מצטט את דברי התוספות שהובאו באותה סוגיא, שיש למדור הימנה ראייה מוכחת לנושא המזכיר עתה. לאחר הנדרה היה כאילו בא מהיכלה הגועש של אחת הישיבות הנודעת, מתחוך עמו בהבאת דברי רשי"ב בסוגיא אחרת, שסתורים לברינו אלו, וכך התקיימה התנצחות תורה מאלפת, שבסיומה אמרתי לכל הנוכחים משפט אחד, שנאמר ברושך ובבדעת גיל בזאת העין ונתקבל כך על ידי השומעים: 'אם רציתם ראייה ניצחת ליתרונו של השיעור הקבוע שלנו, ועל הצורך שלא להחסיר בו יום אחד, הרי לכם הוכיחו האחרון לאחרונה זה עתה במלחמה של תורה, להוכיח לנו יותר מכל, כיצד מלימוד קבוע ושנון דבר יום ביוורו, ניתן לצמוח תלמידי חכמים ובעלי תריסין הבקאים במלמוד הגדולים והמקיפים'.

■ ■ ■

רגע מכונן ומפתיע איירע לנו בסיום מסכת חגיגה מסדר מועד מהתלמוד בבלוי. ידוע לנו, ליום הדף היומיינו אין קל, ודאי לא בתחילה, ההתמודדות הינה יומיומית. אך בהמשך הדרך, כאשר מסתכלים על קרוב לשםונה מאות הדפים שנלמדו בסדר זה, אתה מבחין בבירור כי הם אינם אוסף של דפים בווודים שנלמדים בערגה מיידי ערבות, אלא כל אחד ואחד מבטא את המלחמה העיקשת עם היצור מיידי יום, וכולם ביחד מחוברים לגוף אחד של תורה בשיא הדורתה בזכות המחייב הקבוע שנקרו ליום הדף היומי.

בצל תלמודם בישיבה אף את הדף יומי בקביעות וביעון, וביקשו שייכא לבדם באירוע סיום הש"ס.

השיב מרן הגראי"ש - שני שאלות לי אליכם, האם הם למדריכים בקביעות מידי יום ביום, והאמם הם אינם מחרסדים דבר יום ביום מלימודם זה. מששהיב לו הגראי' בחובב, אמר בונימה של רגש - אם כך חפץ אני לבא לבכם ביום חגם...

הוא ישב זמן מה והתענג לכבד אותנו, המסייעים ביום חגנו הגדול.

ברגע של מחשבת מוסר הרהורתי בין עצמי - אותו גדול שכדקה בעניינו מוחשכנת לשישים שנייתיה, וכל שנייה מנוצלת עד תום לעומק שקידעה שהוא מופלא אף בדורותינו עבורי, יושב זמן ארוך ומכבד את לומדי המסכת ביום חגם, וזהת למות שבסיום מסכת שנלמדה בשיעורו שלו, לא וזה לנוכח לשכת יותר מדקות ספורות ממש...

אין זה אלא ממש שאנו בקביעות המיוחדת, עליה חתמנו בدم נפשינו התורתי, קבועו מסמורתו ברורות כי התורה היא מקור חיינו, וכבה אנו שקוועים בכל ליבינו, והצלהנו להחמיר בכך עד לסיום המכון בימים אלו.

עדות אחת, בה אין לי ספק שאני פה לרבים, חפץ אני להעיבר מעמקי הלב - לא סימתי רק את המסכתות הנלמדות, לא רק רכשותי שליטה באמת מיויחדת בהרבה מסכתות שלא חלמתי שאגע בהם בשנותי הצעירות, ולא רק שמחתי שמחה יתרה בתורה שהיא משוש חי האדם בכל אשר יפנה. אלא התחרותי עמוקות לתוככי התורה הקדושה, והקביעות גרמה לבני להצטרכ לצבוע הקבע של לומדי התורה בכל ליבי, וחשתי לרשותה כי:

ישראל ואורייתא חד הוא !!

■ ■ ■

הסיפור השני המוכיח מהי מעלה הקביעות המיוחדת המחברת לתורה הקד', עוסק בהרחה ג'. חזן שליט"א.

פגשו בו בעת חזרתו מהשיעור הקבוע בדף היומי באחד מבתי הכנסת בצפון ירושלים. הוא עשה את מסלול הלימוד המיחודה זהה כבר שנים רבות, מידי יום ביום, תמיד בשעה היעודה, בקביעות אין קץ. במלחין הנסעה באוטובוס למקום השיעור, בעודו יושב מזונף בספללו האחוריים, הוא מעלעל בדף הטיסים אותם הוא מכין מידי עבר, בכדי שייהי מוכן היטב לשיעור. כשאנו מדברים אותו על סיום הש"ס הקרב ובא, הוא מחיין בלבבו, באומרו כי השנה אכן הוא יערוך סיום פרטיו גדול עם שומעי שעורו, והשמחה בהה היא.

לשאליו, מה השתנה מזוור זה בשונה מקודמי, שבhem לא חש התרגשות כה הרבה כפי שוראים בו השנה,

בסיומו - 'שיום אחד, לפני שנים רבות, אבי סיפר לנו ילדים כי 'היום הזה לא הגיע, מפני שרציתי לישון עוד חמיש דקות...!' למדך של כל הבוראים כפופים ומסיעים הם למקבלים על עצם 'על' תורה. הוא הבא בשם אביו, כי כל אדם המביא חבר נוסף לשיעור קבוע בתלמוד, יש לו זכות וחלק בתלמידיו של חברו.

כל אחד מבני השיעור נזכר בזוכרים שלו, שבאים בידי כח עליון לשיער לנו לעמוד בקביעות האופיינית לומדי הדף הימוי, תמידין כסדרם. והמרגש מכל היה עת נעמד אחד הלומדים מהשיעור וביקש את רשות הדיבור, וככה היו הדברים המאלפים:

'מאז הייתה בן ישיבה, כשהתعلתי בלימודי בישיבה הקד', איני זכר וגעים כה מתוקים בחיי כמו הרגע הזה, המעניין מכל היה שבדוק ברגעים אלו, אני חש בראשונה לאחר ארבעה עשר שנים מאז עוזבי את מפטן הישיבה, את המשמה האמיתית שהיתה מנת חלקי בהסתופותי בישיבה.

בכל ימי עיסוקי, למשך שקבעי עתים להורה, לא היה זה קביעות, זה היה לימוד, לעיתים ראי לעתים פחות. מאז הקביעות של הדף היומי נעשית בן תורה לשעה זו, וכיום יכול אני להעיד בסיפור עצום, כי השעה המאושרת בחיי שנתנה לי שמחה כה גודלה מידי יום ביום, גורמת לי להגדיל את שעות הלימוד, ואת המסכתות השונות בהם אני עוסק עם חברותא, לעומק הלימוד, בכדי לשלוט בהם שליטה מקפתה, שומרמת את כל שעות הלימוד הוחלות ומתרכות.

המגיד שיעור לחץ את ידו בחום, והתחושה בקרוב כל בני השיעור היתה אחת. סוד הצלחת האדם בתורה היא - זוכרתיה', המשיך רבי אברהם ישעיהו

שהיה עם אביו, הממחיש כמה אדם יכול בעזרת תפילה פשוטה וכוונה אמיתית,

לעסק בתורה כפי יכולתו ורצוונו. אביו הגאון הגדול שליט"א סיפר לו על אברך שהיה משיק ללימודו לאחר שנת צהרים בשעה 16:00. אותו אברך לא היה ברשותו שעון מעורר, אך למורתו זאת הוא לא רצה לאחר תלמידו שהחל בקביעות בשעה העודה מידי יום ביום. הוא התפלל להקב"ה שיעיר אותו בזמן ללימודו...

ביום הראשון בשעה 15:45 הגיע זוכב, DIGDAG אותו במצוותו, וכך הוא התעורר בזמן ללימודו, ביום השני חזר הדבר חלילה, וכך אירע ביום השלישי וביום שלאחריו, וסיפר רבי חיים כי כך נמשך הדבר במשך עשר שנים !!

יום אחד התעורר האברך ב-15:45 מהזוכב שלו, ובשל עייפות החלית לישון רק 'עוד' חמיש דקות נוספות, אולם באותו יום לא הגיע אליו הזוכב יותר להזכיר ! עזorthy', המשיך רבי אברהם ישעיהו

הוא ציין בהתרגשות את הקביעות של כל משתתפי השיעור, שעשו ככל שביכולים שלא להפסיק يوم ועשה, ואמרו שסוד קיומו של הדף הימוי היה אודות לקביעות המאפיינית זאת. 'הגות הלומדים לשיעור גם בזמנים קשים כמו מימי מליחמת לבנון השנייה, שלמרות הקשיים החסירו הלומדים מסדר הלימוד, בממ"ד, במקלט ואפילו בבית הכנסת התקיים השיעור במסירות نفس, כי תורה היא המגנה علينا מכל משמר, ונונתת לנו את הכוחות להמשיך הללו לעמלם בה ולגדול לשם ולתפארת'.

בסיום נשא דבריהם הרה"ג ר' אייש קניבסקי שליט"א בנו של הגאון הגדול רבינו חיים קניבסקי שליט"א, שהביא את דבריו חז"ל כי כל המקבל על עצמו על תורה, מעבירים ממנו על דרכ' ארץ', דהיינו טרdottes הצרפת. סיפורים רבים סופרו במהלך הדורות על גדולי ישראל בעיתות ובזמני מצוקה כיצד הגיעו בתורה לכשל ההמולאה מסביבם לא הפיע להם כלל לעסוק תורה. הוא סיפר לציבור מעשה